

En aquest butlletí ...: (pag.)

- 1.-**Dos fetus bessons...**: un text molt suggeridor.
- 2.-**Calendari provincial**: ens veiem a l'assemblea de fi de curs.
- 3.- **Tanquem l'exercici**: objectius assolits.
- 4.-**Viatge a Terra Santa**: descobrim quin és el cinquè evangeli
- 5.-**Enviats pel Centre i impulsats per l'Esperit Sant**: donant resposta a la crida vocacional
- 7.-**Recés d'un dia**: reflexió, comunicació i pregària
- 8.-**Sopar-espectacle solidari VOLS**: moltes mans treballant juntes per un objectiu comú.
- 9.-**Trobada de Taizé a Roma**: joves compartint pregària i vida
- 10.-**De boca a orel·la**: videos de youtube
- 11.-**El conte de l'Àngel: Las gafas de Dios**: una història o un somni?
- 14.-**Parlem amb ... Assun Mató** : dimensió de família com a tret important de la nostra identitat
- Esdeveniments familiars**: un record.

Dos fetus bessons

Editorial

Això són dos fetus bessons, en un úter. i un li diu a l'altre ...

- Tu creus en la vida després del part?
- És clar que sí! Alguna cosa ha d'existir després del part! Potser estem aquí dins tant de temps perquè necessitem preparar-nos per al que serem més endavant.
- Tonteries! No hi ha vida després del part. Com seria aquesta vida?
- No ho sé però... segurament hi haurà més llum que aquí. Potser caminarem amb els propis peus o potser ens alimentarem per la boca.
- Això és absurd! Caminar és impossible. I menjar per la boca, dius? Això seria ridícul! El cordó umbilical és per on ens alimentem. Mira, et dic una cosa: hem de deixar de pensar en la vida després del part. Creu-me. A més, el cordó umbilical és massa curt per a que es pugui fer servir després. Mira... toca, toca aquí... Ho veus? És impossible!

Atenció: nova adreça de comunicació.
A partir del proper butlletí, podeu enviar els vostres correus a:
comunicacio.sccc@gmail.com

Pàgina web: www.cooperadors.salesians.info

E-mail de contacte: comunicacio.sccc@gmail.com

"Los chinos utilizan dos pinceladas para escribir la palabra "crisis".
Una pincelada significa "peligro" la otra "oportunidad" (John F. Kennedy)

- Doncs jo crec que hi ha d'haver alguna cosa més. Potser serà diferent al que coneixem aquí o estem acostumats a tenir... no ho sé, però alguna cosa hi ha d'haver. **M'ho diu el cor!**
- Però és que ningú ha tornat del més enllà del part i ha dit pas res. El part és el final de la vida. De fet la vida no és res més que una anguniosa existència a les fosques que no du enlloc. **Això és el que em diu el cap.**
- Bé, jo no sé exactament com serà la vida després del part... però segurament que veurem a la "mama" i ella ens cuidarà.
- La "mama"? De què parles tu, ara? Tu creus en la "mama"? A on creus que està?
- A on? A tot el nostre voltant. En ella i a través d'ella vivim, ens movem i existim. I sense ella aquest món nostre no existiria.
- Això és absurd! No m'ho crec. Mai no he vist a la "mama". Tu tampoc, així que deixa't d'històries. El més lògic és que no existeixi.
- No sé, no sé... quan estem en silenci, quan tot està en silenci i podem escoltar el nostre cor... jo arribo a sentir una altre COR. Tu, no? I a vegades, afinant l'oïda, fins i tot puc sentir un càntic i com ella acarona el nostre món. Potser és que tu dorms i no te n'assabentes, però jo crec que aquell càntic és el de la "mama". Saps què? Jo crec que hi ha una vida real que ens espera i penso que ara solament ens estem preparant per a ella.

La Pasqua ens parla de la **vida després de la mort**. Es suggeridor el text, oi?
 Segur que si faig cap comentari explicatiu... ho espatllaria!!!
 Per tant, callo i deixo que us suggereixi coses.

Jaume Bernadet
 Coordinador provincial

Calendari provincial

MAIG

- 11 (dissabte): Reunió de **Coordinació i Formació II**. Can Prats.
 17 (divendres): Data límit per presentar les **valoracions dels centres i de les vocals**.

JUNY

- 2 (diumenge): **Assemblea provincial de fi de curs**. Terrassa
 3 (dilluns): Data límit per fer **aportacions al tercer butlletí provincial**.
 08-09 (ds.-dg.): **Consulta Regional Ibèrica**. Madrid.
 16 (diumenge): **Enviament de voluntaris VOLS**.

“En los momentos de crisis, solo la imaginación es más importante que el conocimiento” (Albert Einstein)

Ja ha finalitzat un altre exercici que com sabeu tanquem a efectes comptables el 31 de desembre. Ha estat un exercici de total normalitat. **Hem assolit, a nivell econòmic, tots els objectius** que com a Consell Provincial ens havíem marcat. Hem complert puntualment amb la nostra aportació a la SER (Secretaria Ejecutiva Regional). S'han sufragat les despeses dels recessos i trobades provincials. Hem contribuït amb el 15% del nostre pressupost, repartit entre CSJM (Cooperació Salesiana pels Joves del Mon), VOLS (Voluntariat Solidari) i FCJDBC (Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya). Ajudem solidàriament en les despeses de desplaçament als SS.CC. de Ciutadella i aquest any excepcionalment hem sufragat les despeses de desplaçament i estància de dos participants en la Trobada Mundial de SS.CC. en Roma.

S'ha tancat l'exercici amb un saldo positiu al 31 de desembre de 3.292,27 €, quantitat necessària per atendre el pagament de les despeses de la Trobada de Quaresma a Martí Codolar, que com ja sabeu és totalment gratuït.

Vull deixar com sempre constància d'aquelles persones i centres que col·laboren en el finançament de les obres i projectes que des de CSJM (Cooperación Salesiana para los Jóvenes del Mundo), impulsa la nostra Associació.

Els últims ingressos no relacionats en butlletins anteriors son:

• Centre Martí Codolar	200 €
• Centre de Badalona	2.250,37 €
• Aportació de la Província	695 €
• ATMAS Sant Vicenç dels Horts	200 €
• Segona aportació de Badalona	70 €
• Centre de Meridiana	400 €

La aportació de la província de Barcelona a CSJM de l'any 2012 ha estat de 3.800 €. i tenim un saldo positiu al 28 de febrer de 782,70 €

Moltes gràcies a tots, no podem oblidar que la vostra aportació en el context actual ajuda a mitigar situacions d'extrema necessitat.

Una abraçada en Don Bosco.

Salvador Chichierchia
Administrador Provincial

“No puede impedirse el viento, pero hay que saber construir molinos”.
Proverbio holandés.

La nostra família hem tingut la sort aquest estiu de poder viatjar a Terra Santa, juntament amb un grup de Salesians Cooperadors. Quan va arribar, i durant tot el viatge, vaig sentir parlar del “**cinquè evangeli**”. En un primer moment no entenia que volia dir (jo en coneixia només quatre), però un cop a casa, veient les fotos que vam fer, ho vaig entendre: El cinquè evangeli, és l'experiència i els records que et queden un cop has estat allà veient els llocs que tants de cops has sentit parlar. Quant ets allà, no ets gaire conscient, i vas amunt i avall escoltant el guia, però un cop interioritzes tot, l'experiència és molt intensa.

Muntanya de les Benaurances, Cafarnaüm, Tiberíades, mar de Galilea, Riu Jordà, Desert de Judea, muntanya de les temptacions, Jericó, Natzaret, Mont Tabor, Betlem, Jerusalem, Betània, mar mort, Tagbha, Getsemaní, Via Dolorosa, Sant Sepulcre, Ain Karen..... són un seguit de noms que sovint sentim parlar d'ells. Cada diumenge en alguna lectura apareix algun d'aquests llocs. Ara, quan llegim algun tros d'algun dels quatre evangelis, tenim la sort de poder, no imaginar com serien aquests llocs, sinó de recordar com són, i poder fer-nos una idea de com va ser la vida de Jesús. D'experiències n'hem tingut moltes, però a mi m'agradaria explicar-vos-en algunes:

La travessia pel Mar de Galilea en una barca de l'estil de la que tenien els deixebles i amics de Jesús, parant al mig del llac a fer una pregària. Celebrar **l'eucaristia a Canà de Galilea**, on el meus pares i la resta de pares i mares va renovar el compromís matrimonial. Visitar **Natzaret**, i poder veure com era una vivenda en aquella època, on va viure la Sagrada Família, la

Sant sepulcre

Desert de Judea

actualitat

gruta de l'anunciació. La renovació del Baptisme en el Riu Jordà. Fer una petita pregària a l'hort de **Getsemaní** per la nit. Fer el Via Crucis pels carrers de **Jerusalem** (la Via Dolorosa, a l'igual que feu Jesús). La visita a la **Basílica de la Nativitat**, que està edificada, just a sobre de la gruta del naixement i l'adoració dels Mags. La visita als Salesians de Betlem, i als Franciscans de Jerusalem... I moltes més coses, vivències i experiències que us explicaré més endavant.

Només vull acabar, recomanant a tots aquells que pugueu, que us plantegeu la possibilitat de poder visitar Terra Santa algun dia, així viureu l'experiència del cinquè evangeli.

Marta Gerona Otal (GRUPS FOC)
Parròquia Sant Joan Bosco –Barcelona-

Enviats pel Centre i impulsats per l'Esperit Sant

Des del centre de Sant Boi

“Déu, que és just, no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu mostrat per causa del seu nom, posant-vos al servei del poble sant, en el passat i en el present.” (He 6,10)

Ja fa uns anys que el Centre de SSCC de Sant Boi va fer una reflexió sobre quin centre volíem i quines havien de ser les línies d'actuació de cara al futur. Fruit d'aquesta reflexió, ens vam fixar uns objectius, uns mitjans i uns àmbits concrets d'implicació.

Són diversos els camins oberts als cristians per viure la nostra fe i ser apòstols de Jesús. I nosaltres, els SSCC, impulsats per l'Esperit Sant i atrets pel carisma de Don Bosco, fem realitat la nostra missió salesiana a través de diversos compromisos apostòlics dins l'Església i el món tal i com recull el nostre PVA.

Dins el projecte de centre, un dels objectius que es prioritza en la dimensió apostòlica és **garantir la nostra presència en alguns dels àmbits de l'Obra Salesiana**, i aquests són: el Centre Obert Don Bosco, la Parròquia M. Auxiliadora i la Delegació de l'ONG VOLS. Així doncs, la presència d'alguns SSCC en aquests àmbits no és només fruit d'un compromís i d'una decisió personal, sinó que respon a l'**opció del nostre Centre de SSCC de Sant Boi**, el qual envia en aquesta missió a

**“Nada viaja más rápido que la luz,
excepto las malas noticias” (Douglas Adams)**

alguns dels seus membres. D'aquesta manera, i a tall d'exemple, ara estem implicats de forma més directa a l'ONG VOLS, el Salva Ramos, l'Amparo Castelló (aspirant) i jo mateixa.

Aquesta missió l'hem assumida amb moltes ganes i com a **resposta vocacional a una crida que Déu ens fa**: sentir-nos útils i col·laborar en la construcció d'un món més just per a tots; una missió que respon al carisma de Don Bosco i al nostre compromís de servei gratuït envers els més pobres i necessitats, especialment els joves.

Esther Vitó
SSCC Centre de Sant Boi

ii Bona
Pasqua !!

“Cuando todo parece estar en tu contra, recuerda que para levantarse, los aviones necesitan ir en contra del viento y no en favor de éste”. (Henry Ford.)

Diumenge 10 de febrer, 23 cooperadors de diferents grups de la província, vam participar en els EE.EE. d'un dia a les salesianes de Sant Andreu, on ens van acollir molt bé i no ens va faltar de res.

Va ser un dia intens de **reflexió, comunicació i pregària**.

Vam iniciar el treball a les 10'00h del matí amb una petita pregària, a continuació Miquel Armengol - SDB, ens va exposar el tema, el CREDO amb molta claredat i dividint-lo en tres parts:

La primera

- Crec en un Déu, Pare totpoderós

La segona

- Crec en Jesucrist, únic Fill i Senyor nostre

I després de compartir un moment de lleure i comunicació més distesa a l'estona del dinar vam acabar el tema amb la tercera i última part

- Crec en l'Esperit Sant

Durant tot el recés va haver-hi un bon clima de treball i va ser un dia molt profitós a on vam començar un tema que dona per a moltes hores de treball personal i de grup.

Per acabar, a les 17'00h de la tarda vam celebrar l'Eucaristia, molt participativa on voluntàriament vam compartir part dels fruits de les reflexions personals dels EE.EE..

M. Àngels Vallès

Centre Badalona

La delegació de VOLS al barri de Navas (parròquia Sant Joan Bosco de Barcelona) organitza diferents activitats al llarg de l'any amb l'objectiu de promoure la solidaritat amb els països empobrits i impulsar alternatives per a un estil de vida en coherència amb la nostra manera d'entendre el món. En aquest sentit es promou el comerç just amb la venda de productes un cop al mes, s'organitzen jornades formatives i activitats de mobilització i captació de fons.

El sopar-espectacle del passat 15 de febrer va fer realitat l'essència de la solidaritat: *moltes mans treballant juntes per un objectiu comú*. Un munt de persones què, amb la seva aportació gratuïta i silenciosa, van fer possible que la nostra comunitat parroquial gaudís d'una agradable vetllada i a més donéssim suport al **projecte "Moi aussi!" de formació agropecuària per a dones de la regió d'Ouème-Plateau al Benin**.

El projecte pretén augmentar el nivell formatiu de cinc grups de dones analfabetes de la regió i assegurar la implementació de diferents activitats productives (conreu d'horts, cria de pollastres, plantació d'arròs o producció de sabó) que suposin una font d'ingressos per a les seves famílies.

Els presentadors, les persones que van bellugar els bancs de l'església, les que van muntar i desmuntar la tarima i les taules, els grups d'adolescents i joves que van fer els cartells i la decoració, les que van preparar la salsa de tomàquet, els que van cuinar l'arròs i els pastissos, els artistes convidats, els que van muntar el mur i van fer el graffiti dels 20 anys.... **un munt de persones que van demostrar que la societat civil organitzada (i això som les organitzacions) tenim la capacitat de transformar situacions.**

Enguany VOLS celebra el seu 20è aniversari COMPARTINT... amb vivències com la del sopar solidari de Navas, ens queda corda per estona!
Gràcies a tots i totes que ho heu fet possible.

Begonya Simal
SSCC Meridiana-VOLS Navas

"Un hombre con una nueva idea es un loco hasta que ésta triunfa".
(Mark Twain.)

Aquests Nadals hem tingut l'oportunitat de participar en una nova trobada europea de joves de Taizé. A Roma, del 28 de desembre al 2 de gener, es van trobar milers de joves (la xifra oficial és de 40.000). Igual que a Taizé, aquests joves vénen de tots els racons d'Europa responnent a la crida per a la reconciliació que la comunitat de Taizé fa des de fa gairebé 75 anys.

Ha estat tota una sort poder gaudir de nou d'una trobada europea. Si bé els estius i les pasqües són moments de trobada intensa a Taizé, les trobades europees són un esdeveniment que té un doble impacte: d'una banda, l'impacte sobre els joves (i no tan joves) que hi participen, que recorren llargs trajectes des dels seus llocs d'origen, i pels quals moltes vegades aquesta trobada és el primer contacte amb la realitat de Taizé; i d'altra banda, pels joves, famílies, comunitats i parròquies de la ciutat que acull la trobada, embrancades en fer de la seva ciutat, parròquia, comunitat i família un veritable lloc d'acollida. **La petjada de la trobada roman sempre sobre els**

participants i sobre les persones que els acullen. Per exemple, a Sarrià, la pregària de Taizé que seguim tenint cada segon i quart dimarts de mes va començar després de la segona trobada europea de Taizé, que es va fer a la nostra ciutat l'any... 1978!

Durant la trobada **els joves han compartit pregària i vida** en grups de reflexió a les parròquies als matins, han participat en activitats preparades per l'organització com la peregrinació/visita per les esglésies del centre històric de Roma o per les tardes en la vintena de "tallers" per tota la ciutat (com ara "la fe dels primers cristians", amb visita a les catacumbes, "silenci i pregària pesonal", "creats a imatge de Déu", amb visita als museus vaticans, o "repensar la pobresa").

Les pregàries en comú del migdia i el vespre s'han fet a les grans basíliques. La pregària del vespre del dia 29 es va fer a a Sant Pere del Vaticà, amb Benet XVI presidint-la junt amb el germà Alois --curiosa barreja,

Taizé i el Vaticà, tan a prop i tan lluny al mateix temps.

L'espiritualitat i la pregària meditativa que proposa aquesta comunitat ha estat per a nosaltres **un puntal en el nostre creixement com a cristians compromesos i com a salesians cooperadors**.

Amb aquest text, també us volem animar a conèixer-les: **La comunitat de Taizé** (<http://www.taize.fr>), sobretot en els mesos d'estiu, és oberta a joves, adults i àdhuc famílies amb nens (<http://olinda-2006.blogspot.com.es>). L'estada d'una setmana combina la reflexió

personal i de grup, l'aprofundiment bíblic, i la pregària dins d'una dinàmica animada pels frèbres i ajustada a cada etapa de les nostres vides.

Una experiència que recomanem a tots els salesians i salesianes cooperadors!

Esteve Fernández i Pitura Callao
Centre Don Bosco (Sarrià, Barcelona)

Aquest text és una adaptació del post "A Roma, trobada europea de Taizé" publicat al blog www.prentetemps.cat

De boca a orella

En aquest espai podem compartir aquells materials, pel·lícules, webs, cançons, llibres, imatges, notícies, ... que ens han agradat i creiem que poden ser interessants pels altres. Podeu enviar les vostres resenyes a comunicacio.sccc@gmail.com

article d'opinió *

* Els articles i les propostes publicades en aquestes seccions, són opinions personals i poden no reflectir l'opinió de l'Associació de SSCC.

Videos de

EL UNICO DEFECTO DE LA MUJER de Fernando Valdez

Em va arribar aquest video el passat dia 8 de març: dia de la dona treballadora. Em va agradar molt. Em va fer emocionar. Mireu-lo fins el final. Desitjo que us agradi.

Curtmetratge VALIDATION subtítulat en castellà de Lucio Andrés Perez

Tan de bo aquest video ens ajudi a valorar molt més un petit gest quotidià com és un somriure i procurarem tenir-lo nosaltres més present i intentar arrencar-lo més sovint en els altres.

RMI HUEVOS O JAMON de Olalla González

Us heu plantejat mai si a les diferents experiències de la vida sou "huevos o jamón"? Tranquils !!!!!!! Ja se que no enteneu res. Mireu el video i ho veureu clar.

Mercè

"Las grandes crisis producen grandes hombres." (John F Kennedy)

“Els contes de l'Àngel”: Las gafas de Dios

El cuento trata de un difunto. Anima bendita camino del cielo donde esperaba encontrarse con Dios para el juicio sin trampas y a verdad desnuda. Y no era para menos, porque en la conciencia a más de llevar muchas cosas negras, tenía muy pocas positivas que hacer valer. Buscaba ansiosamente aquellos recuerdos de buenas acciones que había hecho en sus largos años de usurero. Había encontrado en los bolsillos del alma unos pocos recibos “Que Dios se lo pague”, medio arrugados y amarillentos por lo viejo. Fuera de eso, bien poca más. Pertenecía a los ladrones de levita y galera, de quienes comentó un poeta: “No dijo malas palabras, ni realizó cosas buenas”.

Se acercó despacito a la entrada principal, y se extrañó mucho al ver que allí no había que hacer fila. O bien no había demasiados clientes o quizá los trámites se realizaban sin complicaciones.

Quedó realmente desconcertado cuando se percató no sólo de que no se hacía fila sino que **las puertas estaban abiertas de par en par**, y además no había nadie para vigilarlas. Golpeó las manos y gritó el Ave María Purísima. Pero nadie le respondió. Miró hacia adentro, y quedó maravillado de la cantidad de cosas bonitas que se distinguían. Pero no vio a ninguno. Ni ángel,

ni santo, ni nada que se le pareciera. Se animó un poco más y la curiosidad lo llevó a cruzar el umbral de las puertas celestiales. Y nada. Se encontró perfectamente dentro del paraíso sin que nadie se lo impidiera.

-¡Caramba – se dijo – parece que aquí deber ser todos gente muy honrada! ¡Mira que dejar todo abierto y sin guardia que vigile!

Poco a poco fue perdiendo el miedo, y fascinado por lo que veía se fue adentrando por los patios de la Gloria. Realmente una preciosidad. Era para pasarse allí una eternidad mirando, porque a cada momento uno descubría realidades asombrosas y bellas.

De patio en patio, de jardín en jardín y de sala en sala se fue internando en las mansiones celestiales, hasta que desembocó en lo que tendría que ser la oficina de Dios. Por supuesto, estaba abierta también ella de par en par. Titubeó un poquito antes de entrar.

El fracaso consiste en no persistir, en desanimarse después de un error, en no levantarse después de caer. (Thomas Edison)

Pero en el cielo todo termina por inspirar confianza. Así que penetró en la sala ocupada en su centro por el escritorio de Dios. Y sobre el escritorio estaban sus gafas. Nuestro amigo no pudo resistir la tentación – santa tentación al fin – de echar una miradita hacia la tierra con las gafas de Dios. Y fue ponérselas y caer en éxtasis. ¡Qué maravilla! Se veía todo clarito y patente. Con esas gafas se lograba ver la realidad profunda de todo y de todos sin la menor dificultad. Pudo mirar profundo de las intenciones de los políticos, las auténticas razones de los economistas, las tentaciones de los hombres de Iglesia, los sufrimientos de las dos terceras partes de la humanidad. Todo estaba patente a las gafas de Dios, como afirma la Biblia.

Entonces se le ocurrió una idea. Trataría de buscar a su socio de la financiera para observarlo desde esta situación privilegiada. No le resulto difícil conseguirlo. Pero lo agarró en un mal momento. En ese preciso instante su colega estaba estafando a una pobre mujer viuda mediante un crédito bochornoso que terminaría de hundirla en la miseria por sécula seculorum. (En el cielo todavía se entiende latín). Y al ver con meridiana claridad la cochinada que su socio estaba por realizar, le subió al corazón un profundo deseo de justicia. Nunca le había pasado en la tierra. Pero, claro, ahora estaba en el cielo.

Fue tan ardiente este **deseo de hacer justicia**, que sin pensar en otra cosa, buscó a tientas debajo de la mesa el taburete de Dios, y volteándolo por sobre su cabeza lo lanzó a la tierra con una tremenda puntería. Con semejante teleobjetivo el tiro fue certero. El taburete le pegó un formidable golpe a su socio, tumbándolo allí mismo.

En ese momento se sintió en el cielo una gran algarabía. Era Dios que retornaba con sus angelitos, sus santas vírgenes, confesores y mártires, luego de un día de picnic realizado en los collados eternos.

Nuestro amigo se sobresaltó. Trató de esconder detrás del armario de las indulgencias. Pero ustedes comprenderán que la cosa no le sirvió de nada. Porque a los ojos de Dios todo está patente. Así que nada más entrar lo llamó a su presencia. Pero **Dios no estaba irritado. Gozaba de muy buen humor, como siempre.** Simplemente le preguntó qué estaba haciendo.

La pobre alma trató de explicar balbuceando que había entrado a la gloria, porque estando la puerta abierta nadie la había respondido y él quería pedir permiso, pero no sabía a quién.

-No, no – le dijo Dios – no te pregunto eso. Todo está muy bien. Lo que te pregunto es lo que hiciste con mi taburete donde apoyo los pies.

Reconfortado por la misericordiosa manera de ser de Dios, el pobre tipo fue animado y le contó que había entrado en su despacho, había visto el escritorio y encima las gafas, y que no había resistido la tentación de colocárselas para echarle una miradita al mundo. Que le pedía perdón por el atrevimiento.

-No, no – volvió a decirle Dios – Todo eso está muy bien. No hay nada que perdona. Mi deseo profundo es que todos los hombres fueran capaces de mirar el mundo como yo lo veo. En eso no hay pecado. Pero hiciste algo más. ¿Qué pasó con mi taburete donde apoyo los pies?

Ahora sí el ánima bendita se encontró animada del todo. Le contó a Dios en forma apasionada que había estado observando a su socio justamente cuando cometía una tremenda injusticia y que le había subido al alma un gran deseo de justicia, y que sin pensar en nada había volteado el taburete y se lo había arrojado por el lomo.

-¡Ah, no! – volvió a decirle Dios. Ahí te equivocaste. No te diste cuenta de que si bien te había puesto mis gafas, te faltaba tener mi corazón. Imagínate que si yo cada vez que veo una injusticia en la tierra me decidiera a tirarles un taburete, no alcanzarían los carpinteros de todo el universo para abastecerme de proyectiles. No, hijo, no. Hay que tener mucho cuidado con ponerse mis gafas, si no se está bien seguro de tener también mi corazón. Sólo tiene derecho a juzgar, el que tiene el poder de salvar.

-Vuélvete ahora a la tierra. Y en penitencia, durante cinco años reza todo los días esta jaculatoria: “Jesús, manso y humilde de corazón dame un corazón semejante al tuyo”.

Y el hombre se despertó todo transpirado, observando por la ventana entreabierta que el sol ya había salido y que afuera cantaban los pajaritos.

Hay historias que parecen sueños. Y sueños que podrían cambiar la historia.

Mamerto Menapace, osb

“Sin crisis no hay méritos. ... , porque sin crisis todo viento es caricia”.
(Albert Einstein.)

Els qui em coneixeu mirant la foto en teniu prou.

Pels qui no em coneixeu i penseu: "d'on surt ara aquesta!" us explico alguna coseta.

Em dic Maria Asunción Mató i Pallí, més curt l'Asun, sóc salesiana Filla de Maria

Auxiliadora des de l'any 1969. Des de 1954 – en tenia 5 – alumna de Santa Dorotea on vaig començar a veure com Sor Josefa Montserrat repartia els "Diplomas de Cooperadores Salesianos" a persones amigues, entre elles quasi tota la meva família.

Ja professa, vaig tenir la sort de començar a participar en els grups de Cooperadors Salesians a Sarrià, i com que em va agradar molt no em va costar gens formar-ne part a Sepúlveda, en les meves anades i tornades, Montbau i Sarrià altra vegada, on ara gaudeixo del grup Maria Mazzarello. He seguit tot el procés de transformació en Salesians Cooperadors, amb tot el que el terme conté.

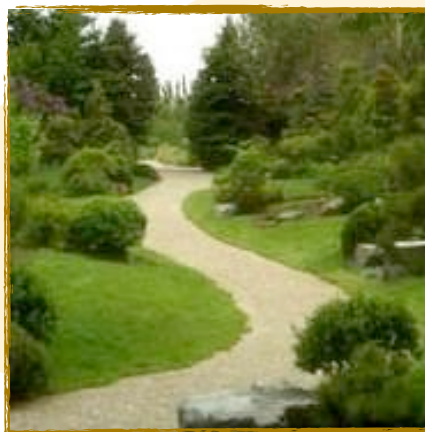
No sé dir coses maques però sí vull compartir la convicció que **ens necessitem els uns als altres per ser la "Família Salesiana" tal i com D.Bosco la va concebre**. Aquesta relació de família és una dimensió essencial de la

nostra identitat i si la perdem de vista hem de reconèixer que no som veritablement fidels a la nostra vocació.

Ens cal la consciència de ser en comú, la consciència que **junts tenim molta tasca per davant**. Com diu el nou Bisbe de Roma, Francesc, "estem fent camí i si parem, va malament". I el camí és el mateix per tota la Família Salesiana. Anem al mateix lloc... per què a vegades ens entossudim a marxar cada un, o cada "branca" pel seu compte?

Gràcies pel que heu aportat a la meva fidelitat. **Compto amb tots vosaltres per compartir el camí**, anar traient els obstacles i perquè em continueu fent un cop de mà quan en caure "me estozolo" (això ho vaig aprendre a Osca i expressa molt bé el que em passa moltes vegades – els que em coneixeu també ho sabeu bé mirant només la foto!!!)

Asun Mató - FMA

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

- Ens han deixat per anar a la casa del Pare:

- La Núria Pérez Bonet, SSCC del centre de Sant Antoni (27 gener 2013)
- La mare del Tino Alsina, del centre de Sabadell (10 març 2013)

Preguem per ells.

**No hay un boom que no tenga su crisis subsiguiente,
ni crisis sin boom previo. (André Kostolany)**